Вип. II. Р. 1911. Ч. 46.

ХРОНІКА

НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНИ ШЕВЧЕНКА

У ЛЬВОВІ.

Справоздане за місяці: січень—цвітень.

Засїданя Видїлу.

I зас. дня 1 лютого.

1) Принято до відомости і одобрено зарядженя секретаря, пороблені з нагоди смерти довголїтного члена Видїлу Івана Ясеницького: а) Видруковане і розліплене посмертних оповісток від імени Товариства. б) Вивішене жалібних фан на домах Товариства. в) Запрошене обіжником членів Видїлу на похорон. г) Виплату 50 кор. на „Рідну школу“ замість вінця на могилу покійного. При сїм пошановано память небіщика повстанєм із місць. 2) Покликано до Видїлу на місце пок. І. Ясеницького дотеперішного заступника д. О. Роздольського, а до комісії для уложеня службової праґма-

тики урядників д. М. Мочульського. 3) Принято до відомости: а) що на 1911 р. підвисшено Товариству державну субвенцію до 18.000 кор.; б) що краєву субвенцію на видання підвисшено на 1911 р. до 17.000 кор.; в) що краєвий сойм признав 2000 кор. річно постійної субвенції для амортизації рат, затягненої в краєвім банку позички на „Академічний Дім“, починаючи від 1911 р. 4) Постановлено уладити з нагоди Шевченківського свята академію другого дня по концерті, в полудне. Уложено лїсту кандидатів на референтів і постановлено запросити їх на нараду для спільного порозуміня на 5 лютого перед полуднем. 5) Принято до відомости, що вийшли з друку „Матеріяли до укр. етнольоґії“, т. XIII. 6) Принято одного нового члена. 7) Принято до відомости письмо „Руського Інститута для дївчат“ у Перемишли про науку Людм. Шевченківної, стипендистки Товариства. 8) Признано підмоги: а) На коляду для бідних дітий школи вправ при жіноч. учит. семінарії, школи ім. М. Шашкевича й „Руської Захоронки“, у Львові, по 10 кор. б) На закупно одягів для бідних дітий школи М. Шашкевича 20 кор. в) На академічну кухню 100 кор. 9) Постановлено висилати безплатно всї видання Товариства приватним ґімназіяльним закладам у Буську, Городенцї й Копичинцях аж до їх удержавнення. 10) Відчитано запросини „Просвіти“ в с. Мануйлівцї коло Катеринослава на отворене власного дому і постановлено вислати їй 5 рублїв датку на будову дому і книжок на 5 рублїв.

II зас. дня 5 марта.

1) Принято до відомости справоздане з заходів коло уряджения святочної академії в память Т. Шевченка, на яку зголошено пять рефератів. 2) Принято до відомости подяку д. Ореста Левицького й д. Олександра Русова за вибір їх дійсними членами в істор. фільософ. секції. 3) Вичеркнено з членської книги одного звичайного члена на його власне бажане. 4) Принято на помічника до бібліотеки на протяг трьох місяців д. Вас. Матвієва. 5) Признано підмогу для бідних студентів до рук п. С. Коцкової в сумі 200 кор. 6) Відчитано запросини московського комітету до участи в Шевченківськім святі і постановлено вислати йому письменний привіт та просити проф. А. Кримського, щоби був на нього репрезентантом Товариства. 7) Ухвалено набути для корпуса українських пісень збірку з Волинї за 25 рублїв.

III зас. дня 8 марта.

1) Постановлено скликати загальні збори на 17 цвітня, коли до того часу будуть покінчені рахунки. 2) Вибрано комісію з дд. В. Гнатюка, В. Козловського і С. Томашівського, щоби переглянула дотеперішний цінник ремунерацій і прийшла з внесенями на дальше засїданє. 3) Постановлено внести до міністерства поданє в справі признаня одного місця в римськім „Instituto austriaco“ для члена Товариства і запропонувати як кандидата дра С. Томашівського. 4) Признано підмоги: а) Миколї Панчукови, студ. фільософії у Львові, 150 кор. з фонду А. Бончевського. б) Льву Маркову, студ. фільософії у Львові, 100 кор. на збиранє оказів до природописного віддїлу музея. в) Дру Ст. Рудницькому у Львові 300 кор. на наукові екскурзії зі студентами. г) Руській захоронцї у Львові 10 кор. 5) Постановлено, що кождий, хто користає ся підмогами на наукові цїли, без огляду на їх висоту, обовязаний до місяця по закінченю працї, або найдалї до шістьох місяців по виплатї підмоги, предложити докладне справозданє з ужитя підмоги і довершеної працї. 6) На внесенє референта мат. прир. лїк. секції постановлено надрукувати нову працю дра Ю. Гірняка по українськи в „Збірнику“ і рівночасно по нїмецьки окремою брошурою коштом Товариства. 7) Принято одного нового члена. 8) Постановлено відступити безплатно деякі книжки читальни в Бабинї. 9) Ухвалено перевести на вічну память судовою дорогою доказ теперішної границї реальности „Акад. Дому“ від ул. Супіньского. 10) Ухвалено дефінїтивно закупити для переплєтнї машину до фальцованя і дати в друкарнї для зміцненя траверзи коштом до 400 кор.

IV зас. дня 27 цвітня.

1) Голова присвятив згадку памяти довголїтного директора друкарнї Кароля Беднарського, яку пошановано повстанем із місць. Постановлено при тім дати у „Хронїцї“ портрет і некрольоґ покійного, а вдові виплатити на першого мая тримісячну платню. Принято також до відомости, що від Товариства зложено родинї кондоленцію, видруковано посмертні оповістки і зложено вінцї від Видїлу й друкарнї. 2) Поручено тимчасово управу друкарнї дотеперішному заступникови директора, д. Іванови Вознякови. 3) Упрошено дра В. Охримовича перевести судовий впис що до границї реальности від ул. Супіньского та внести рекурс до адміністрацій-

ного трибуналу в справі фонду П. Пелехіна. 4) Постановлено відповідно до внесеня істор. фільософічної секції видати один том матеріялів до бібліоґрафії XIX ст., як додатковий до бібліоґрафії Ів. Левицького, та видати вставлені в буджет 1910 р. 99—100 т. „Записок", призначений на показчики, а новий їх річник зачати 101 томом. 5) Принято до відомости, що вийшли в друку: а) Етноґр. Збірник, т. 29. б) Укр. бібліоґрафія, т. 2. в) Збірник фільол. секції т. 13 і природ. т. 14. г) Укр. Архів, т. 6. д) Укр. р. бібліотека, т. 5. е) Хроніка, ч. 44. ж) Записки, т. 101. 6) Принято двох нових членів. 7) Постановлено вичеркнути з членської книги задля неплаченя вкладок 22 звич. членів. 8) Признано 10 кор. на школу ім. Б. Грінченка у Львові. 9) Постановлено відступити безплатно деякі книжки „Руській Бурсї ремісничо-промисловій" у Львові. 10) Ухвалено взяти участь в Одеській виставі та вислати на неї видання Товариства.

Засїданя секций.

ЗАСЇДАНЯ ІСТОРИЧНО-ФІЛЬОСОФІЧНОЇ СЕКЦІЇ.

I зас. дня 5 марта.

1) Проф. М. Грушевський предложив статю К. Широцького п. н. „Картина Т. Шевченка: Сама собі в хатї господиня". Ухвалено друкувати в „Записках". 2) Д. Вас. Матвіїв відчитав свою статю п. н. „Україна в житю российської промисловости. I. Зелїзно- і марганцево-рудна промисловість". Ухвалено друкувати в „Студіях з поля суспільних наук і статистики", т. III.

Зміст статї д. К. Широцького:

Автор вказує на звязки творчости Шевченка яко ґравера-офортиста зі старою українською традицією; далї піднїсши особливе замилуванє Шевченка в манері і творах Рембрандта, як на взірець Рембрандтових впливів на Шевченка вказує на офорт Шевченка: „Сама собі в хатї господиня", зроблений під очевидним впливом т. зв. „Данаї" Рембрандта (в Петербурськім ермітажі ч. 802). Аналїзуючи близше Шевченків офорт конструє звязки вибраної Шевченком теми з темами його поетичної творчости та оцїнює його як один з проявів горожанських мотивів у творчости Шевченка як маляра офортиста.

II зас. дня 8 марта.

2) Проф. М. Грушевський предложив статю п. н. „Два ювилеї". 2) Др. Ів. Франко предложив дальшу частину студій над українськими народ. піснями „Хмельницький і Барабаш". Обі працї ухва-

лено до друку. 3) Принято до відомости, що міністерство просвіти готово відступити одно стипендийне місце в римськім „Instituto storico austriaco“ кандидатови Товариства. Таким кандидатом визначено дра С. Томашівського.

Зміст статї проф. М. Грушевського:

Автор вказує на тїсну внутрішну звязь української людности в Росії сих двох моментів: визволеня селянства маніфестом 19 лютого 1861 року і Шевченкової творчости, що кликала соборну Україну в великий похід до освіти, культури, загально людських і національних інтересів. Визволене селянства, через стримане опублїковання маніфеста проголошене на Україні рівночасно з тим, як розходилась по ній вість про смерть її найбільшого поета, відкривало перспективи побідного походу великих ідей Шевченкової творчости в глубину мілїонів селянства, котрими була представлена українська народність попри незначні купки інтелїґенції. Сьогорічні репресії російського правительства проти святкованя обох ювилеїв підчеркнули ще раз тїсну внутрішню звязь, яка лежить поміж ними. (Надруковано в „Лїтературно-Науковім Вістнику“, 1911, кн. III).

Зміст статї дра Ів. Франка:

Другий розділ розвідки „Хмельнищина в думах, піснях і віршах“ займає ся спеціяльно причиною і початком бунту Хмельницького, п. з. „Хмельницький, Чаплїнський і Барабаш“. Як відомо в памятках письменства та устної традиції маємо дві галузи традиції про початок повстаня Хмельницького. Перша і старша, головно польська і розширена також у західній Европі, причину бунту Хмельницького бачить у карній справі між Чаплїнським та Хмельницьким, коли натомість друга, троха пізнїйша, переважно козацька традиція кладе основою полїтичну причину і головним фактом викрадене королївських листів Хмельницьким у Барабаша. Ся друга традиція знайшла свій найкращий вираз у думах. В розвідці зведено оповіданя сучасників і пізнїйших письменників XVII і XVIII в. (Самовидця, Твардовского, Насторія, Італїйця Віміни, Француза Шевалїє, Угорця Ґрондского, Жида Ганновера, Косовского і козацьких лїтописцїв Грабянки, Величка та Ріґельмана), а потім розібрано три варіанти думи про Хмельницького і Бара-

баша і показано, що найстарший варіянт (кн. Цертелева) стоїть найблизше до реляції Величка, значить, повстав ледви чи вчаснійше від початку XVIII в. Два инші варіянти, пізнійші, з додатками може навіть в XIX в.

III зас. дня 27 цвітня.

1) Проф. М. Грушевський відчитав свою замітку п. н. „Записка Гендльовіка про банатських Запорожців" як вступ до копії сеї брошюри, надісланої проф. Липиченком. 2) Він же відчитав некрольоґ В. І. Серґеєвича. 3) Він же зреферував статю дра З. Кузелї п. н. „Причинки до студій над нашою еміґрацією". Всї статї ухвалено друкувати в „Записках".

Зміст замітки проф. М. Грушевського:

„Ausführliche und wahrhafte Schilderung der Saporoger Kosacken vom Fähnrich von Händlovick" 1789, являєть ся дуже цінним документом одного з найтемнійших епізодів запорожської Одисеї — побуту їх у Банаті 1785—9. Не вважаючи на скептичні замітки, висловлені декотрими дослїдниками про Гендльовікові оповіданя, що в них, мовляв, помішано запорожців з сербськими граничарами, подані Гендльовіком відомости варті все таки повної уваги, і з огляду на неприступність його брошури в теперішних часах повинні бути опублїковані і опублїкують ся в Записках в повній основі.

Йогож: Некрольоґ В. І. Серґеєвича:

Автор вказує насамперед на значінє, яке мав покійний в розвою науки історії права в Росії і в еволюції політичного світогляду її суспільности. Далї характеризує його наукову схему і близше спиняєть ся над тими темами його праць, які мали особливе значінє для історії українського житя: відносини грецького і руського права в трактатах із Греками, редакції Руської Правди і їх поділ, договорна теорія в державнім устрою київської доби, суспільний устрій і управа тоїж доби, земельне володінє, нарештї — кляси-фікація державно правних-відносин України до Москви по при-лученю 1654 року.

Зміст статї дра З. Кузелї:

Автор характеризує на підставі праць Р. Пфлїґля: Die über-

seeische österreichische Wanderung in den Jahren 1906 und 1907 (Statistische Monatschrift, 1909 і Л. Каро: Die Statistik der österreichisch-ungarischen und polnischen Auswanderung nach den Vereinigten Staaten (Zeitschrift f. Volkswirtschaft, 1907) українську еміґрацію до заморських країв, а особливо до Сполучених держав північної Америки і подає по змозї усї дані про краєву приналежність, моральність, матеріяльне положенє і теріторіяльне розміщенє в півн. Америцї в порівнаню з числами про иньші народи (Поляків, Словаків, Мадярів, Румунів, Москалїв).

ЗАСЇДАНЯ ФІЛЬОЛЬОҐІЧНОЇ СЕКЦІЇ.

I зас. дня 27 цвітня.

1) Д. Іл. Кокорудз предложив передмову д. М. Павлика до кореспонденції Мих. Драгоманова з Мел. Бучинським, яку ухвалено друкувати в „Збірнику“ секції. 2) Д. Мих. Возняк зреферував свою статю п. н. „Граматика Лаврентія Зизанія з 1596 р.“, яку ухвалено друкувати в „Записках“.

Зміст статї д. М. Возняка:

Здобутки дотеперішнїх заміток і міркувань про граматику Лаврентія Зизанія обмежують ся до поданя змістового опису граматики, а властиво вичисленя граматичних термінів і до неповного порівнаня її зі старшою львівською граматикою грецької мови п. з. „Адельфотес“ з 1591 р. Все инше поза згаданими двома точками в дотеперішнїх замітках потрібує совісної провірки, бо з одного боку задля великої рідкости граматики Зизанія рідко хто мав її в руках, а з другого в руській фільольоґії до нинї нема спеціяльної працї, посвяченої граматицї Лаврентія. Автор аналїзує текст граматики Зизанїя в порівнаню із сучасними граматиками славянських мов, дальше німецької, латинської і передовсїм грецької, розуміє ть ся такими, які знайшов у львівських бібліотеках або міг добути з краківських, віденських чи праських бібліотек, чи вкінцї з бібліотеки в Дикові, Курнику та королївської у Берлїнї. Аналїза доданого до граматики викладу Господньої молитви вика-

вує, що сей виклад є компіляцією з польських катихизмових і то ріжновіроісповідних вияснень Господньої молитви. Польські жерела викладу зраджує уже його мова, повна польонїзмів. І коли можна вагати ся, чи мав Лаврентій під руками катихизми Кучборского та Бренція, користуванне катихизмами Ґільовского та Бялобжеского безсумнївне. Переглядна диспозиція, ясність, простота й прозорість викладу роблять честь педаґоґічному талантови Лаврентія, що зумів так майстерно перетопити в цілість зібрані з кількох жерел думки, що його виклад виглядає на перший погляд самостійним писанєм. Що тикаєть ся самої граматики Зизанія, безсумнївне споріднююче відношенє межи нею і деякими граматичними статями, надрукованими в „Равсужденіяхъ" проф. Яґіча, та „Адельфотесом" з одного боку, а вплив її на граматику Смотрицького з 1619 р. і московську граматику з 1648 р. з другого. Граматична термінольоґія Лаврентія перенята в більшости з „Адельфотеса", взагалї більше народня від граматичної термінольоґії Смотрицького. З грецьких граматик знав Зизаній певно якусь перерібку граматики Діонїзія, граматики Ляскаріса, Крузія і Мелянхтона, з латинських граматику Мелянхтона та дуже правдоподібно граматики Відавского й Тухольця. Зачислюючи Лаврентіїв виклад Господньої молитви до північно-українських памятників, автор вибирає з нього в формі словарця матеріял, важний для рішеня приналежности того викладу, та в додатку до статї передруковує Лаврентіїв словарець з 1596 р.

ЗАСІДАНЯ МАТЕМАТИЧНО-ПРИРОДОПИСНО-ЛІКАРСЬКОЇ СЕКЦІЇ.

I зас. дня 4 січня.

1) Принято до відомости, що 14-ий том „Збірника" кінчить ся друкувати. 2) Др. Юл. Гірняк предложив працю асистента політехніки В. Каліцуна п. н. „Засада дуалїзму в ґеометрії", ч. І. Ухвалено друкувати в „Збірнику" секції.

Зміст праці д. В. Каліцуна:

Автор ділить працю на три розділи. В першім розділі роз-

сліджує бігуновий дуалїзм на площі, приймаючи криву другого степеня за провідну того дуалїзму. В другім роздїлї доказує, що сей дуалїзм істнує без огляду на криву другого степеня і переходить роди тої кривої. В третїм роздїлї дає кілька примінень тої методи трансформацийної, при чім приймає за провідну криву, коло і параболю. Вкінцї автор доходить до висновку, що закон бігунового дуалїзму є загальною методою трансформацийною всїх сполучень метових і деяких сполучень метричних.

II зас. дня 2 марта.

1) Принято до відомости стан друку „Збірника" секції. 2) Д. В. Калїцун предложив другу частину праці п. п. „Засада дуалїзму в ґеометрії", яку ухвалено друкувати в „Збірнику" секції. 3) Др. Ю. Гірняк подав до відома тимчасовий комунїкат зі своїх дослїдів над консеквенціями, які випливають з його експеріментальних результатів, публїкованих у двох остатних томах „Збірника" секції про вплив температури на скорість деяких хемічних реакцій і просить дозволу надрукувати сю свою працю в „Збірнику" по нїмецьки. Постановлено сю справу предложити Видїлови.

Засїданя комісий.

ЗАСЇДАНЯ АРХЕОҐРАФІЧНОЇ КОМІСІЇ.

I зас. дня 8 марта.

1) Принято плян VIII т. „Памяток“ (збірка леґенд), який предложив др. Ів. Франко. 2) Др. С. Томашівський предложив плян VI т. „Жерел“, який одобрено. 3) З огляду на те, що „Меморіяли Радзївіла“ видає в цїлости краківська Академія Наук, відступлено від проектованого видаваня їх у XIII т. „Жерел“. 4) Принято до відомости справозданє д. Ів. Крипякевича з занять в архівах Варшави і Москви.

ЗАСЇДАНЯ БІБЛЇОҐРАФІЧНОЇ КОМІСІЇ.

I зас. дня 10 цвітня.

1) Вибрано членом комісії Володимира Дорошенка. 2) Принято до відома, що вже вийшов II т. „Матеріялів до укр. біблїоґрафії“ Ів. Е. Левицького. 3) Д. Ів. Кревецький предложив плян збірника статий і матеріялів до укр. біблїоґрафії (причинки Я. Біленького, Ів. Левицького, дра І. Свєнціцького, Ів. Кревецького, дра В. Щурата, дра З. Кузелї, М. Возняка, дра Я. Гординського). Постановлено просити Видїл, щоби визначив для них окремий том.

ЗАСІДАНЯ ЕТНОҐРАФІЧНОЇ КОМІСІЇ.

I зас. дня 30 цвітня.

1) Др. Іляр. Свєнціцький подав плян передмови до голосінь. Постановлено, щоб готову передмову предложив до апробати секції. 2) Принято до відомости, що д. Д. Баранюк із Варшави прислав до друку збірку мельодій з рос. Поділя. З огляду, що комісія має ще збірку мельодій з Холмщини Я. Сенчика, постановлено обі сї збірки друкувати в однім томі. Др. С. Людкевич підняв ся переглянути збірки і евентуально заняти ся їх редакцією. 3) Принято до відомости, що за старанєм секретаря харківське „Историко-филолог. Общество“ відступило комісії збірник пісень І. Манжури до опублїкованя; так само готов віддати під певними умовами до друку свою збірку пісень д. Петро Іванов із Купянска. 4) Принято до відомости, що вже вийшли всї видання комісії за 1910 р. (Етн. Збірник, 28 і 29; Матеріяли до укр. етн. т. 13). 5) Принято ось такий плян видань комісії на дальше. На 1911 рік: Етноґр. Збірник, т. 30 буде містити решту матеріялів із Бачки В. Гнатюка; т. 31 буде містити похоронні голосїня, зредаґовані І. Свєнціцьким, і похоронні обряди, зредаґовані В. Гнатюком. — Матер. до укр. етн., т. 14, буде містити решту мельодій дум, які зредаґує Ф. Колесса. На 1912 рік: Етноґр. Збірник, т. 32 (і евент. 33) займуть колядки і щедрівки, які приладить В. Гнатюк. — Матер до укр. етн., т. 15 займуть мельодії Д. Баранюка і Я Сенчика, яких редакцією займеть ся. С. Людкевич.

ЗАСІДАНЯ ЯЗИКОВОЇ КОМІСІЇ.

I зас. дня 10 цвітня.

1) Принято до відомости плян праці дра І. Свєнціцкого п. н. „До історії галицько-української мови XV—XVI ст.“ 2) Др. В. Щурат предложив матеріали д. Широцького п. н. „Бурсацький жарґон на Поділю.“ Передано для другого перегляду д. В. Дорошенкови. 3) Принято до відомости, що о. Юрій Кміт зголосив для евентуального збірника комісії „Словарь бойківського говору“. 4) Постановлено звернути ся до дра Ів. Копача з пригадкою в справі реферату про спірні питаня української правописи.

Участь Товариства в Шевченківськім святї в Москві.

Комітет, що уладжував сього року ювилейні Шевченківські свята в Москві, запросив до участи в них також Наук. Тов. ім. Шевченка. Товариство звернуло ся з просьбою до свойого дійсного члена, проф. А. Кримського в Москві, заступати його на святї, а крім того вислало на адресу комітету такий привіт:

Високоповажані Панове!

Наукове Товариство ім. Шевченка у Львові приймає радо запросини до участи в святкованю 50 лїтної памяти смерти свого патрона Тараса і просить рівночасно свого дійсного члена проф. А. Кримського репрезентувати Товариство в часї самого обходу.

Тарас Шевченко не тілько великий артист слова, артист кисти, одушевлений борець за загально-людську, суспільну рівність і політичну волю; його імя так тїсно сплело ся з долею українського народу, що стало синонїмом його національної ідеї. Отсе значіне великого борця ще більше тому, що й досї істнують ті самі умови ґромадського й національного житя, що й до його смерти; задля них Україна не в силї помянути свойого найбільшого Сина у власнім серцї.

Честь Вам, Панове, що не вагували ся в таких обставинах піднятн імя найбільшого Українця до прилюдної манїфестації, змагаючи до його ідеалу:

„Щоб усї Славяне стали
добрими братами...“

Пересилаючи отсей привіт висловлюємо бажане, щоб той ідеал як найшвидше здійснив ся, та щоб у 100-лїтну річницю уродин поета змогли представителї усїх частин українського народу зібрати ся у стіп його памятника в Київі, та поклонити ся йому і вшанувати, як пристало на такого великого поета, як Тарас Шевченко.

За Виділ:

М. Грушевський, голова.

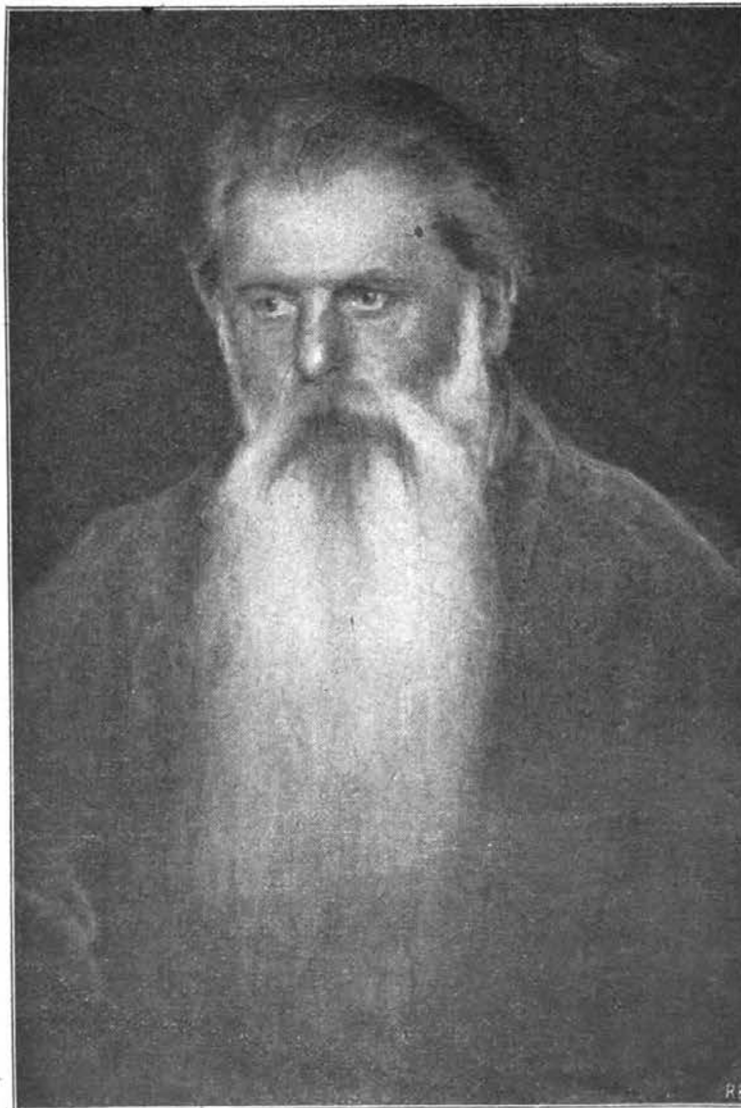
В. Гнатюк, секретар.

НЕКРОЛЬОҐИ.

Павло Житецький.

В ночи на 5 марта 1911 р. помер по довгій і тяжкій хоробі один із останнїх представників громади учених українських шістьдесятників, відомий учений і педаґоґ Павло Ігн. Житецький. Покійний родив ся 23 грудня 1836 р. у Кременчуаї; по скінченю семінарії вчив ся якийсь час у київ. дух. академії, звідки після студентських заворушень перейшов у київ. університет, що в ті часи (кінець 50-х рр. XIX ст.) був більше гостинний для молодїжи, як дух. академія. По покінченю історико-фільольоґічного факультету Житецький віддаєть ся вчительованю в середній школї й продовжує наукову роботу. В 1876 р. появляють ся на світ його перші наукові працї — „Описаніе Пересопницкой рукописи XVI в.“ й „Очеркъ звуковой исторіи малорусскаго нарѣчія“; останню з тих праць прийняв київ. університет як маґістерську дісертацію й П. Ігн. в тім же роцї осягнув степень маґістра рос. мови і словесности. Продовжуючи дальше свої наукові досліди, Житецький одначе через цїле своє житє лишаєть ся вільним ученим, „попом без парафії“, як він любив жартобливо говорити про себе самого; умови російського житя не дали йому змоги прикласти свій педаґоґічний талант до університетських викладів й зорґанізувати розроблюванє історії української мови й літератури в рідним університетї, який тільки богато лїт опісля, в 1908 роцї, пошанував свойого вихованка, іменуючи його доктором honoris causa, вже після того, як Академія Наук, оцїнюючи наукові заслуги Житецького, вибрала його своїм членом-кореспондентом (1898 р.)

Наукове Товариство ім. Шевченка вибрало його своїм дійсним членом 18 лютого, 1903 р. Відсилаючи читачів до ширших статий про житє й праці покійника (Записки Укр. Наук. Товариства в Київі, кн. II. 1908; Записки Наук. Тов. ім. Шевченка

у Львові, кн. 102, 1911), тут зазначуємо тілько важнійші його праці, які зєднали йому признанє в науковім світі:

1) Описаніе Пересопницкой рукописи XVI в. Киïв, 1876. 2) Очеркъ звуковой исторіи малорусскаго нарѣчія (Київ). 3) Очеркъ литературной исторіи малорусскаго нарѣчія въ XVII и XVIII

вѣкахъ (вип. I, Київ, 1889). 4) Къ исторіи литер. русской рѣчи въ XVIII в. (Извѣстія Акад. Наукъ, 1907). 5) Мысли о народныхъ думахъ (Київ, 1893). 6) Замѣтки о разныхъ методахъ изученія народ. малор. думъ (Этногр. Обозрѣніе, IV, 1895). 7) Энеида Котляревскаго и древнѣйшій ея списокъ (Київ, 1900). В „Записках" надрукована його праця: 8) Острозька траґедія (Львів, 1903). Багато дрібних праць порозсипувано по журналах, особливо „Кіев. Старині".

В кождій праці покійного вченого можна підкреслити дві головні риси: ніколи не спиняти ся на півдорозї і сміло йти на зустріч правдї, іґноруючи вчене марновірство, а з другого боку — пильно обминати те, що тхне „механїзмом". Типовий фільольоґ-гуманїст, перейнятий щирою любовю до свойого народу і своєї праці — Житецький студіює обяви людської творчости у цілому і не задоволений лише аналїзом — дає часто чудовий сінтез, натхнений ґеніяльною інтуіцією.

Іван Ясеницький.

Дня 26 січня с. р. номер по довгій недузї довголітний член Видїлу Наук. Тов. ім. Шевченка (від 1903 р.) і його член основатель (від 1894 р.) Іван Ясеницький.

Покійний родив ся 1848 р. в Гнилій, Турчанського пов., де його батько був парохом. До ґімназії ходив у Самборі, де його відобрали з VII ґімн. кляси до війська. По півторарічній військовій службі дістав відпустку, по чім вернув назад до ґімназії в Пе-

ремишли, де й зложив матуру. По матурі записав ся на фільософічний виділ львівського універсітету, де слухав протягом трьох літ викладів із математики, фізики й природописних наук. Коли у Львові засновано лїсову школу, вступив до неї на однорічний курс, а одержавши стипендію, виїхав до Відня до висшої лїсової школи (Hochschule für Bodenkultur), яку покінчив, по чім вступив до служби при заряді державних дібр і лїсів у Галичині. Як елєв лїсництва служив у Ясеневі, а потім у Гриняві, де аванзував на асистента, а потім на управителя. В службі визначував ся все докладним сповнюванєм обовязків і великим фаховим знанєм. Задля того полїтичні і судові власти буковинські покликували дуже часто покійного на знавця. Остатний раз покликував його на знавця враз із одним професором віденського уніврситету радовецький суд. Оба знавці видали під присягою справедливе свідоцтво, але не дуже бажане для міністра рільництва. Наслїдком того львівська дирекція відкликала покійного з Радовець, судову комісію перервано, а його перенесено до Молодятина. Ще й звідти покликали покійного буковинські власти на знавця, але львівська дирекція не давала йому відпустки і не вважаючи на знамениті кваліфікації оминала його від тодї при авансах та ледви в 1910 р. іменовано його радником лїсництва.

Покійний брав усе визначну участь у народнім житю, а перенесений до Львова, став діяльним членом львівської української громади. У Виділї Наук. Тов. ім. Шевченка був зразу касієром, потім контрольором, крім того належав іще до дирекції укр. р. Видавничої Спілки. Приняті обовязки сповняв усе сумлїнно і брав пильну участь у всїх засїданях. В кругах людей, в яких обертав ся, завсїди тїшив ся великою симпатією й довірєм.

Честь його памяти!

Кароль Беднарський.

Довголітний директор друкарні Товариства, під якого зарядом зросла вона з маленьких початків і дійшла до нинїшного стану розвою, Кароль Беднарський, уродив ся у Львові дня 4 падолиста, 1848 р. Вже в молодих лїтах вступив він на науку друкарської штуки і дня 2 серпня, 1866 р. вписав ся в Ставропигійській друкарни на складача. Працював у тій дру-

карни до 1871 р. і там складав також голосну свого часу брошуру Б. Дідицького: „Въ одинъ часъ научится малорусину по великорусски“, про що пізнїйше нераз любив згадувати, коли побачив яке видане, писане „язичієм“, іронїзуючи, що не так легко приходило ся охочим вивчувати російську мову в практицї, як голошено в теорії. Цїлий 1871 рік (від лютого до грудня) пробув у Вільни в державній друкарни, по чім повернув назад до Львова і працював у друкарни Ґромана й Добряньского, поки не перейшов до друкарні тодїшнього „Товариства ім. Шевченка“, якої став управителем по Ф. Сарницькім у 1878 р. Від того часу пробував на сїм становищи аж до смерти, що наступила 23 цвітня сього року. Як урядник Товариства визначав ся покійний все працьовитістю і великою чесністю та солїдністю. Нераз поручувано йому з боку Товариства до переведеня ріжні важні справи і функції, а він вивязував ся з них усе на загальне задоволене Видїлу. Через те й шановано його загально, а у друкарняного персоналю мав постійно великі симпатії. Звістку про смерть його принято з глубоким жалем, а Видїл не тілько пошанував його память на засїданю і зложив вінець на гробі, але й виплатив зараз удові посмертну запомогу в висотї тримісячної пенсії покійника та визначив їй місячну пенсію, відповідну до засобів Товариства.

Честь його памяти!

Справозданє з бібліотеки

за час від 1 січня до 30 цвітня 1911 р.

I ВІДДІЛ.

(Книжки, часописи, карти й ин.)

а) *Загально.* В часї від 1 січня до 30 цвітня 1911 р. вписано в альфабетичний картковий катальоґ й інвентарну книгу I-ого відділу 864 нових чисел (20.186—21.050) у 1153 томах і випусках; нових періодиків і томів дописано до давнїйших 1081. Разом вписано в катальоґ 2234 нових книжок і випусків.

До відділу I-шого закуплено: книгарською дорогою 156 творів у 182 томах, брошурах і випусках + 55 укр. перен. карток за 653·01 кор. (156·20 К + 192·20 рб. + 6·50 фр.); антикварською й приватною дорогою 249 тв. у 653 т., бр. і в. за 1353·89 К (402·57 К + 222·64 руб. + 326·48 мар.). Разом: 405 тв. у 835 т., бр. і в. + 55 укр. п. к. за 2006·90 кор.

З обміну (виданями й дублєтами) з науковими інституціями, редакціями й приватними особами бібліотека дістала 867 т., бр. і в.

З дарів прибуло: 1544 т., бр. і в. + кілька збірок листк. друків + 3 мапи + 145 укр. п. карток.

Разом з купна, обміну й дарів (I відділ): 3246 т., бр. і в. + кілька збірок листк. друків + 3 мапи + 200 укр. п. карток.

Часописий приходить до бібліотеки 100 (майже всї українські, декілька росийських, польських, німецьких, білоруських, чеських).

До I-ого відділу бібліотеки дарували отсї особи, інституції й видавництва:

1) Х. Алчевська (Харків) — 2 т. і бр.; 2) др. Н. Антонев-вич (Львів) — 6 бр.; 3) проф. Д. Багалій (Харків) — 1 т.; 4) Е. Бачинський (Париж) — 5 бр. + збірку листк. друків; 5) К. Беднарський (Львів) — 6 т. і бр.; 6) Бібл. „Гром. Голосу“ (Львів) — 1 бр.; 7) „Бібл. для руської молодїжи“ (Коломия) — 1 бр.; 8) Т. Билинкевич (Волчківцї) — 21 бр. + збірку листк. др.; 9) Ів. Бодруґ (Віннїпеґ) — 2 т. і бр.; 10) В. І. Божик (Канада) — 3 бр.; 11) Бюро Патронату для спілок ощадности і позичок при кр. Видїлї (Львів) — 12 т. і бр.; 12) оо. Василіяни (Жовква) — 3 т. і бр.; 13) М. Василишин (Матків) — 1 т.; 14) др. Г. Величко (Львів) — 1 бр. 15) Я. Весоловський (Львів) — 1 т.; 16) Вид. Сп. укр. учительства (Коломия) — 1 бр. 17) Вид. Чина св. В. В. (Жовква) — 4 т. і бр.; 18) В. Винниченко (Львів) — 7 т.; 19) Е. Вітошинський (Варшава) — 4 бр.; 20) Ів. Возняк (Львів) — 56 бр. + збірку лист. др.; 21) М. Возняк (Львів) — 39 т. і бр.; 22) проф. Е. Вольтер (Петербург) — збірку часоп.; 23) Е. Гвоздик (Віннїпеґ) — 2 бр; 24) др. Ю. Гірняк (Львів) — 1 бр.; 25) В. Гнатюк (Львів) — 4 т. і бр.; 26) М. Грінченко (Київ) — 3 т. і бр.; 27) Ред. „Гром. Голосу“ (Львів) — збірку часоп.; 28) о. Й. Ґродський (Львів) — 1 т.; 29) Ред. „Дїла“ (Львів) — 2 бр.; 30) О. Діхтяр (Диканька) — 2 т.; 31) Вид. „Днїстер“ (Камянець Под.) — 2 т.; 32) Тов. „Днїстер“ (Львів) — 1 бр.; 33) В. Дорошенко (Львів) — 43 т. і бр. + збірку лист. др. + 109 укр. пер. карток; 34) Д. Дорошенко (Катеринослав) — 1 бр. + збірку листк. др.; 35) Друкарня І. Айхельберґера (Львів) — 11 бр.; 36) С. Дусанський (Київ) — 10 т. і бр. + збірку часоп.; 37) С. Єфремов (Київ) — 1 т.; 38) Б. Загайкевич (Львів) — 3 т. і бр.; 39) Законд. Ґрупа У. С. Д. Р. П. (Львів) — 3 т.; 40) М. Залізняк (Львів) — 2 бр.: 41) А. Жук (Львів) — 3 бр.; 42) др. Р. Кайндль (Чернівцї) — 1 т.; 43) Б. Каліцун (Львів) — 1 бр.; 44) Канцелярія Кр. Сойму (Львів) — 194 т. і бр.; 45) проф. Е. Ѳ. Карский (Варшава) — 2 т. і бр.; 46) Вид. Книжок Мисійних (Львів) — 9 бр.; 47) М. Коваленко (Київ) — 1 т.; 48) В. Козловський (Львів) — 1 бр. + 32 укр. п. к.; 49) Гр. кат. Консисторія (Львів) — 1 бр.; 50) Гр. кат. Консисторія (Перемишль) — 1 т.; 51) Гр. кат. Консисторія (Станїславів) — 2 т.; 52) М. Коць (Львів) — 2 бр.; 53) Ів. Коцюмбас (Куритиба) — 7 бр.; 54) Ів. Кревецький (Львів) — 4 бр.; 55) Ів. Крижановський (Бучач) — 1 бр.; 56) Ів. Крипякевич

(Львів) — 8 бр.; 57) Miklós Kubinyi (Будапешт) — 1 бр.; 58) др. З. Кузеля (Чернівці) — 1 т.; 59) о. С. Кульчицький — 1 бр.; 60) В. Левинський (Львів) — 1 бр.; 61) Ред. ЛНВістника (Львів—Київ) — 5 т. і бр.; 62) М. Лозинський (Львів) — 2 т.; 63) В. Матвіїв (Харків) — 168 т., бр. і в.; 64) С. Матяк — 2 бр.; 65) Л. Мельников (Новоросийськ) — збірку часоп.; 66) др. М. Мурко (Ґрац) — 1 бр.; 67) N. N. (Америка) — 1 бр.; 68) N. N. (Америка) — 2 бр.; 69) N. N. (Америка) — 2 бр.; 70) N. N. (Вінніпеґ) — 1 бр.; 71) N. N. (Житомір) — збірку часоп.; 72) N. N. (Львів) — 5 бр.; 73) N. N. (Москва) — 1 бр. + збірку листк. друків; 74) О. Назаріїв (Львів) — 2 бр.; 75) Вид. „Народна бібліотека“ (Чернівці) – 1 бр.; 76) Ред. „Нашого Голосу“ (Львів) — 1 бр.; 77) Ред. „Нашої Ніви“ (Вильно) — 4 бр.; 78) Ред. „Нашої Школи“ (Львів) — 1 бр.; 79) А. Новак (Вінніпеґ) — 15 бр. + збірку листк. др.; 80) др. М. Новаковський (Богородчани) 67 т. і бр.; 81) П. Огоновський (Львів) — 1 т.; 82) Ред. „Основи“ (Львів) – 7 пр.; 83) Панчук — 7 бр.; 84) В. Пачовський (Львів) — 1 т.; 85) Л. Пахаревський (Київ) — 1 бр.; 86) Тов. Покутський Союз (Коломия) — 7 бр.; 87) Polskie Tow. Emigracyjne (Краків) — 1 бр; 88) П. Понятенко (Київ) — 12 бр.; 89) Тов. Праця (Бучач) — 1 бр.; 90) Тов. Руська Рада (Чернівці) — 6 бр.; 91) Ред. „Русского Слова“ (Львів) — 3 т. і бр.; 92) А. Савка (Jersey City) — 1 т.; 93) др. Іл. Свєнціцкий (Львів) — 11 бр. і в.; 94) Ред. „Свѣтъ“ (Ню Йорк) — 1 т.; 95) Ред. „Свободи“ (Львів) — 1 бр.; 96) Тов. Селянська Каса (Чернівці) — 4 т. і бр.; 97) К. Тов. Сільський Господар (Львів) — 8 бр.; 98) Тов. Сокіл (Львів) — 16 бр. + збірку листк. др.; 99) І. А. Соколянський (Евпаторія) — 1 бр.; 100) О. Солтис (Тернопіль) — 2 бр.; 101) Г. Степура (Варшава) — 3 бр. + збірку листк. др.; 102) проф. М. Сумцов (Харків) — збірку часоп.; 103) Вид. „Торбан“ (Львів) — 9 бр.; 104) Тов. Труд (Львів) — 1 бр.; 105) Укр. р. Вид. Спілка (Львів) — 9 т. і бр.; 106) Е. Унзінґ (Перемишль) — 53 бр.; 107) Акц. Об—во „Уніо“ (Унґвар) — 1 т.; 108) Г. М. Фідровський (Балтская — Пасицели) — збірку часоп.; 109) Філія „Просвіти“ (Тернопіль) — 5 бр. + збірку листк. др. 110) др. Ів. Франко (Львів) — 2 т.; 111) С. М. Хвостов (Москва) — 3 бр. + збірку лист. др.; 112) Совіт Холм. Прав. Св.-Богор. Брацтва (Холм) 1 т.; 113) Г. Хоткевич (Львів) — 1 т.; 114) М. Чайківський (Тернопіль) — 2 бр.;

115) Ів. Чупрей (Яблонів) — збірку лист. др.; 116) Ів. Шпитковський (Перемишль) — 1 бр.; 117) др. В. Щурат (Львів) — 1 бр.; 118) Л. Юркевич (Львів) — 1 т.; 119) Б. Януш (Львів) — 1 т.; 120) по пок. Ів. Ясеницькім (Львів) — 563 т., бр. і в. + 3 мапи + збірку часоп.

До дублетів відкинено при вписуваню 506 т., бр. і в.

б) *Старі друки.* У відділї стародруків прибуло в часї від 1/I – 30/IV 1911 р. 52 чисел у 82 томах: церковно-славянських й українських 21 ч. у 21 т., чужих 31 ч. у 61 т. Разом дн. 30 цвітня 1911 р. було: I. церковно-славянських й українських стародруків 167 ч. у 168 т.; II. стародруків чужих 381 ч. у 489 т.

Разом усїх: 548 ч. у 657 т.

в) *Карти.* Карти (мапи, атляси й ин.), яких у бібліотецї призбирало ся досить значне число, не були виділені в окремий відділ (як се зроблено по всїх більших бібліотеках). Причиною сього була тїснота льокалю, в якім прийшло ся містити ся зразу нашій книгозбірні. Що йно розширене (незначне вправдї) бібліотечних убікацій, яке наступило в останнїх часах, зробило бібліотечній Управі можливим приступити до вилученя їх в окремий відділ. Роботи коло сього почали ся з початком 1911 р., і що йно по їх закінченю будуть подані докладні цифри для сього відділу.

г) *Ševčenkiana.* Подібно як під в) приступлено також до заложеня при бібліотецї окремого відділу т. зв. Шевченківського. У відділї сїм мають бути зібрані разом т. зв. Ševčenkiana — все друковане, що відносить ся безпосередно чи посередно до нашого поета Отже: всї виданя творів Шевченка (в українській і чужих мовах), працї й замітки про нього, друки звязані з його іменем і т. д. На відділ сей звертає Управа бібліотеки спеціяльну увагу нашого громадянства й просить присилати туди кождий (найдрібнїйший навіть!) друк, в якім згадуєть ся імя поета. Друків таких появило ся передовсїм у теперішнїм ювилейнім 1911 р. таке велике число (в Росії, Австрії, Америцї й ин.), що для бібліотеки нашої просто фізично не можливо мати їх усїх у повній евіденції, не зважаючи на установлених з її рамени спеціяльних для сього роду лїтератури колекціонерів в Австрії (у Львові, Кракові, Празї), Росії (у Київі й Петербурзї) й Америцї.

II ВІДДІЛ.

(Рукописи, автоґрафи, дипльомати)

З початком 1911 р. приступлено до дальшого катальоґованя віддїлу рукописів. В часї від 1/I — 30/IV с. р. вписано 11 чч., так що нинї відділ сей числить 215 чч. Робота коло сього відділу поступає вже постійно дальше.

Куплено в тім часї рукописів за 120 кор.:

1—2) два полемічні твори відомого поборника православя на Угорській Руси о. Мих. Орисвиґеші, alias Андреллї (Миговк) зі XVII в.; 3) Співанник (новий); 4) Співанник (XVIII в.); 5–6) два уривки Ірмологіонів з XVIII в.; 7—8) дві Тріоди цв. (XVII в.); 8) Евангеліє (XVII в); 9) Анеологіон (XVII в.)[1]; 10) Анеологіон (XVII в.).[2]

Дарували отсї дд.: 1) Х. Алчевська (Харків) — 1 р. (нов.); 2) Др. Іл. Бачинський (Стрий) — 3 листи М. Качковського до дра Іл. Бачинського (sen.) з рр. 1867—68; 3) Т. Перейма (Ропиця Руська) — Protocoll-Ordinationes Scholasticae in Grab 1817—1853; 4) Д. Стельмах (Коршилів) фраґмент Ірмологіона (XVIII в.).

Всім Вп. Жертводавцям Управа бібліотеки складає щиру подяку.

Фреквенція.

В часї від 1/I—30/IV 1911 р. визичено з бібліотеки:

	тт.	на реверсів
до „Наук. роботи“	806	544
до дому	793	625
разом	**1599**	**1169**

Управа бібліотеки.

---

[1]) Рукоп. sub 1-9 всї з Угорської Руси. [2]) з Галичини.

Справоздане з Музея

за час від 1 січня до 30 цвітня 1911 р.

В сім часї одержав Музей від д. Луки Гарматія на замовлене такі річи:

Модель гуцульської церкви.

Модель гуцульської хати з „оґраждою“;

Модель колиби.

Три бардки.

Пять келефів.

Оден кінь (палиця з мосяжною ручкою в формі коня).

Одна палиця.

„Телїж“, мисливський прилад до ловленя „живих серн за ногу“.

„Вершка“ на рибу в потоках.

Старі ткацькі нити й берда (ткацьке начинє й бляти).

Д. Ф. Андрусевич подарував до Музея:

Два обруси.

Один ручник.

Д. С. Бурко подарував до Музея:

Один альбум (74 фотоґрафії) видів з Гуцульщини.

Пять фотоґрафій.

О. Лаврецький з Варяжа подарував:

Пять австрийських монет XVIII в.

Двайцять дві польські монети XVII—XVIII в.

Д. М. Федюшка подарував:

Дві австрийські монети початку XIX в.

Д. Тимочко подарував:

Одну срібну німецьку монету 1766 р.
Одну срібну німецьку монету 1663 р.

Д. Гринів подарував:

Пять мідяних монет.
Одну срібну.

Д. Роман Кульчицький подарував:

Одну монету (два польських золотих з 1831 р.)
Одну мосяжну обручку.

Д. В. Гнатюк подарував:

Одну італійську монету.

Д. С. Дзюбинський з Канади подарував:

Одну римську монету Авґуста.

Д. Роздольська подарувала:

Вісімнайцять ріжних мідяних монет.

Д. Дорошенко подарував:

Жетон, вибитий з нагоди святкованя ювилею Ів. Котляревського в Полтаві.

М. Залїзняк.

Товариства й інституції,

що приступили до обміну виданями.

Budapest. Magyar Tudományos Akadémia.
Київ. Ред. журнала „Искуство“.
Львів. Ред. часописи „Ruś“.
Львів. Ред. час. Церковный Востокъ.
Пловдивъ. Ред. час. „Родопски Напрѣдъкъ“.
Вінїпеґ. Ред. часописи „Хата“.

Нові виданя Товариства.

Записки Наукового Товариства імени Шевченка. Наукова часопись, присвячена передовсім українській історії, фільольоґії й етноґрафії, виходить у Львові що два місяці під редакцією Михайла Грушевського. Рік XX. Р. 1911, кн. I. Т. CI. Львів, 1911. Ст. 244, 8⁰. Ціна 3 кор. Зміст: 1. Зміст тому ст. 3—4. 2. Граматика Лаврентія Зизанїя в 1596 р., написав Михайло Возняк, ст. 5—38. 3. Студії над українськими народнїми піснями, подає Іван Франко: XXXIII. Хмельнищина (думи, піснї та вірші) (далї), ст. 39 - 62. 4. Економічна полїтика російського правительства супроти України в 1710—1730 рр., написав Іван Джиджора (далї), ст. 63—100. 5. „Сама собі в хатї господиня“ (картина Т. Шевченка), подав Кость Широцький (з фототипією), ст. 101—108. 6. Павлин Свєнціцкий, публїцистична, наукова та лїтературна його діяльність, написав Володимир Радзикевич, I—II, ст. 109—129. 7. Miscellanea: а) Кілька старих вірш, под. В. Перетц; б) Записка Гендльовіка про банатських Запорожців, под. І. Линниченко, з передм. М. Грушевського (з малюнком); в) В. Серґєєвіч, некрольоґічна замітка М. Грушевського, ст. 130—143. 8. Наукова хроніка: Причинки до студій над нашою еміґрацією, под. Зенон Кузеля, ст. 144—158. 9. Бібліоґрафія: преісторія, археольоґія, історія штуки, історія полїтична і культурна, лїтература, етноґрафія, (реєстр ширших обговорень див. ст. 195), ст. 159—196. 10. Показчик до тт. XCIII—XCVIII Записок Наук Тов. ім. Шевченка (річник XIX), ст. 197—222. 11. Зміст тт. I—XCVIII Записок (по нїмецьки), ст. 223—238. 12. Оголошеня, ст. 239 - 244.

Записки Наукового Товариства імени Шевченка. Наукова часопись, присвячена передовсім українській історії, фільольоґії

й етноґрафії, виходить у Львові що два місяці під редакцією Михайла Грушевського. Рік XX. Р. 1911, кн. II. Т. CII. Львів, 1911. Ст. 240, 8⁰. Ціна 3 кор. Зміст. 1. Зміст тому, ст. 3—4. 2. Памяти Павла Житецького, подав Володимир Перетц, ст. 5—10. 3. Граматика Лаврентія Зизанія з 1596 р., написав Михайло Возняк (докінчене), ст. 11—87. 4. З минувшини м. Бродів (причинки до історії міста в XVII в.), написав Іван Созанський (докінчене), ст. 88—115. 5. Неоправдані докори. До історії т. зв. „Руського Інституту" (Studium ruthenum) на львівськім університеті, подав Іван Кревецький, ст. 116—126. 6. Павлин Свенціцкий, публіцистична, наукова та літературна його діяльність, написав Володимир Радзикевич, III—IV, ст. 127—147. 7. Miscellanea: а) „Projekt konfederacyi chłopskiej", под. Ів. Шпитковський; б) Варіянти до Кобзаря 1860 р., под. Ол. Новицький; в) Іван Созанський, посмертна згадка, под. С. Томашівський, с. 148—164. 8. Наукова хроніка: Етноґрафічна теріторія угорських Українців-Русинів, под. Ол. Назаріїв, ст. 165—191. 9. Бібліоґрафія: історія політична і культурна, мова, бібліоґрафія і бібліотеки, житє суспільне і культурне (реєстр ширших обговорень див. ст. 238), ст. 192—239. 10. Оголошеня, ст. 240.

Збірник фільольоґічної секції Наукового Товариства імени Шевченка. Том XIII. Переписка Михайла Драгоманова з Мелітоном Бучинським 1871—1877. З портретами й факсіміліями кореспондентів. Зладив М. Павлик. У Львові, 1910. Ст. XIV+354, 8⁰. Ціна 4 кор. Зміст: 1) Передмова М. Павлика, ст. VII—XIII. 2) Листи, ст. 1—380. 3) Додатки, ст. 331—334. 4) Показчик, ст. 335—353.

Збірник математично-природописно-лікарської секції Наукового Товариства імени Шевченка. Том IV. Під редакцією Івана Верхратського, Дра Володимира Левицького і Дра Стефана Рудницького. У Львові, 1910. Ст. 142+III+23+3+4+78, 8⁰. Ціна 5 кор. Зміст: 1) Микола Чайківський — Метациклічні рівнаня і їх ґрупи, ст. 1—144. 2) Др. Юліян Гірняк — Вплив температури на скорість декількох хемічних реакций (доповнене), ст. 1—7. 3) Василь Каліцун — Про закон бігунового дуалізму ґеометричних творів, ч. I, ст. 1—23. 4) Микола Чайківський — Приблизна конструкція правильного семикутника, ст. 1—3. 5) Микола Чайківський — Метода Hermite'а інтеґрованя вимірних функций, ст. 1—4.

6) Микола Чайківський — Показчик до Збірника мат.-прир.-лїк. секція Наук. Тов. ім. Шевченка. Т. I–XIII, ст. 1–77.

Українсько-Руський Архив. Видає історично-фільософічна секція Наук. Тов. ім. Шевченка. Т. VI. Рукописи львівських збірок. Випуск II. Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича. Частина друга. Зладив Др. Іларіон Свєнціцкий. У Львові, 1911. Ст. IX+294, 8⁰. Зміст: 1) Передмова, ст. V–IX. 2) Житя святих, ст. 1—94. 3) Путники, хронїкарсько-землеписні статї, ст. 94—96. 4) Поученя церковні, ст. 96—121. 5) Бібліотека Свідзїнського, ст. 121—174. 6) Зборники, ст. 174—187. 7) Пасії, ст. 187—192. 8) Opisanie zjazdu na synod do Lwowa 1629 R., ст. 192—194. 9) Польсько-руські вборники і пісенники, ст. 194—266. 10) Копії з друків, ст. 266—271. 11) Показчик, ст. 271—293. 12) Зміст, ст. 293—294.

Матеріяли до української бібліоґрафії. Видає бібліоґрафічна комісія Наук. Тов. ім. Шевченка. Т. II. Українська бібліоґрафія Австро-Угорщини за роки 1887—1900. Уложив на підставі автопсії Ів. Ем. Левицький. Т. II (роки 1890—1891). У Львові, 1910. Ст. 262, 8⁰.

Етноґрафічний Збірник. Видає етноґрафічна комісія Наук. Тов. ім. Шевченка. Т. XXIX. Етноґрафічні матеріяли з Угорської Руси. Зібрав Володимир Гнатюк. Т. V. Казки з Бачки. У Львові, 1910. Ст. VIII+318, 8⁰. Ціна 4 кор. Зміст: 1) Передне слово, ст. III–VII. 2) Тексти казок, ст. 1—305. 3) Hauptmotive der Märchen, ст. 306—316. 4) Зміст, ст. 317—318.

Українсько-Руська Бібліотека. Видає фільольоґічна секція Наук. Тов. ім. Шевченка. Том. V. Писаня Осипа Юрія Федьковича. Перше повне і критичне виданє. Том четвертий. Матеріяли до житеписи Осипа Юрія Гординського-Федьковича. З перводруків і автоґрафів вібрав, упорядкував і пояснив Др. Осип Маковей. У Львові, 1910. Ст. XII+654, 8⁰. Ціна 5 кор. Зміст: 1) Передмова, ст. V–XII. 2) Переписка Федьковича, ст. 3–335. 3) Документи і спомини про Федьковича, ст. 337–375. 4) Недруковані писаня Федьковича і варіянти, ст. 375—496. 5) З педаґоґічної дїяльности Федьковича, ст. 496—540. 6) Поезії, повістки і варіянти, ст. 540–593. 5) Руский лїрник. Побожні пісні для руского народа, ст. 593–686. 8) З астрольоґічних праць Федьковича, ст. 636—643. 9) Зміст, ст. 645–653.

Хроніка Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові. Р. 1910. Вип. IV. Ч. 44. Справоздане за місяці: вересень—грудень. Львів, 1910. Ст. 34, 8⁰. Ціна 30 сот. Зміст: Засіданя Виділу. — Засіданя секцій. (Ів. Созанський — З минувшини міста Бродів. Гнат Хоткевич — Кілька поправок в матеріялах до історії Хмельниччини. Ів. Франко — Студії над українськими народ. піснями. (XXXIII. Хмельниччина. Думи, пісні та вірші). Вол. Гнатюк — Леґенда про три жіночі вдачі. Ів. Джиджора — Економічна політика російського правительства супроти України в 1710—1730 рр. Ів. Крипякевич — Референдарські суди в Польщі. М. Грушевський — До питаня про розселене Вятичів. Ів. Крипякевич — З історії м. Підгородя. М. Возняк — Співанник Пашковського. М. Чайковський — Метацикліччні рівнаня і їх ґрупи. Тойже — Приблизна конструкція правильного 7-кутника. Тойже — Метода Герміта інтеґровань. Др. Ю. Гірняк — Вплив температури на скорість декількох хемічних реакцій). — Засіданя комісій. — Справоздане з етноґрафічної екскурзії. — Участь Товариства в ювилею проф. М. Грушевського. — Відозва бібліоґрафічної комісії. — Справоздане з бібліотеки. — Справоздане з музея. — Товариства й інституції, що приступили до обміну виданями. — Нові видання Товариства.

Хроніка Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові. Р. 1911. Вип. I. Ч. 45. Справоздане за 1910 р. Львів, 1911. Ст. 72, 8⁰. Ціна 1 кор. Зміст: Діяльність Виділу. — Діяльність секцій і комісій. — Наукові видання. — Члени Товариства: Почесні члени. Дійсні члени. Члени основателї. Звичайні члени. — Члени комісій. — Заряд Товариства. — Інституції, що обмінювали ся виданями з Товариством. — Часописи, які діставала бібліотека протягом року. — Стан музея. — Рахунок наукових видань. — Касове справоздане.

Chronik der ukrainischen Ševčenko-Gesellschaft der Wissenschaften in Lemberg. Heft II. Jahrgang 1910 Nr. 42. Bericht für die Monate: Jänner-April. Львів, 1910. Ст. 34, 8⁰. Ціна 30 сот. Зміст: Sitzungen des Ausschusses. — Sitzungen der Sektionen. (Iv. Franko — Vater und Tochter. Alex. Hruševśkyj — Hluchiv und Łebedyn. St. Dnjistrjanśkyj — Nationalitätenstatistik, Tl. II. Max. Hechter — Zur Frage über die kulturell wirtschaftliche Rolle des Grundbesitzes. Mich Hruševśkyj — Schwedisch-ukrainischer Bund im J. 1708. M. Špakovśkyj — Eine neue

Arbeit über Jagiełło. Mich. Łosynśkyj und Vlad. Ochrymovyč — Aus des Wahlstatistik Galiziens. Iv. Krevećkyj — Die Frage der Teilung Galiziens in den J. 1846—1850. Vass. Panejko — Rationalismus und Realismus in der Betrachtungsweise der sozialen Erscheinungen. Nik. Salisnjak — Die Industrie in der südlichen Ukraina. Vlad. Dorošenko — Die finanzielle Wirtschaft und die ökonomische Politik der Semstvo's (Landstände). St. Baran — Aus dem Gebiete der Nationalitätenstatistik in den galizischen Mittelschulen. Miron Korduba — Der Kampf um den polnischen Thron nach dem Tode Vladislavs des IV. Vass. Panejko — Aus der Geschichte und Soziologie der Nationalen Kämpfe. Vlad. Byrčak — Das byzantinische Kirchenlied und das Lied von dem Heereszuge Ihor's. Iv. Franko — Studien über die ukrainischen Volkslieder). — Sitzungen der Kommissionen. — Bericht über den Stand der Bibliothek. — Bericht über den Stand des Museums. — Gesellschaften und Institutionen, die dem Tauschverkehr der Publikationen beigetreten sind. — Neue Publikationen der Gesellschaft.

Chronik der ukrainischen Ševčenko-Gesellschaft der Wissenschaften in Lemberg. Heft III. Jahrg. 1910. Nr. 43. Bericht für die Monate: Mai—August. Львів, 1910. Ст. 22, 8⁰. Ціна 30 сот. Зміст: Sitzungen des Ausschusses. — Sitzungen der Sektionen (V. Łypynśkyj — Der Arianertag zu Kysselyn in Volynien im M. Mai 1638. M. Hruševśkyj — Geschichte der Ukraina Ruś, Bd. VIII, B. I. K. Šyroćkyj — Makedonien von N. P. Kondakov. Vlad. Radzykevyč — Paulin Svjencjićkyj, eine Übersicht seiner publizistischen, wissenschaftlichen und literarischen Tätigkeit. Theodor Korš — Ein Beitrag zur Geschichte des ukrainischen achtsilbigen Verses). — Sitzungen der Kommissionen. — Bericht über den Stand des Museums. — Gesellschaften und Institutionen, die dem Tauschverkehr der Publikationen beigetreten sind. — Neue Publikationen der Gesellschaft.

Chronik der ukrainischen Ševčenko Gesellschaft der Wissenschaften in Lemberg. Heft IV. Jahrgang 1910. Nr. 44. Bericht für die Monate: September—Dezember. Львів, 1911. Ст. 36, 8⁰. Ціна 30 сот. Зміст: Sitzungen des Ausschusses. — Sitzungen der Sektionen (Iv. Sosanśkyj — Aus der Vergangenheit der Stadt Brody. Hnat Chotkevyč — Einige Berichtigungen in den Materialien zur Geschichte der Zeit Chmelnyćkyj's. Iv. Franko — Stu-

dien über die ukrain Volkslieder (XXXIII. Chmelnyćkyj's Zeit. Kobsarensänge, Lieder und Schuldichtungen). Vlad. Hnatjuk — Legende über die drei Frauennaturen. Iv. Džydžora — Wirtschaftliche Politik der russischen Regierung der Ukraine gegenüber in den J. 1710—1730. Iv. Krypjakevyč — Referendargerichte in Polen. M. Hruševśkyj — Zur Frage über die Siedlungen der Vjatyčen. Iv. Krypjakevyč — Aus der Geschichte der Stadt Pidhorodj. M. Vosnjak — Das Liederbuch des Paškovśkyj. M. Čajkovśkyj — Metazyklische Gleichungen und Gruppen derselben. Ders. — Annähernde Konstruction eines regulären Siebenecks. Ders. — Hermite'sche Methode der Integrierungen. Dr. J. Hirnjak — Der Einfluss der Temperatur auf die Geschwindigkeit einiger chemischen Reaktionen). — Sitzungen der Kommissionen. — Bericht über eine ethnographische Exkursion. — Die Anteilnahme der Gesellschaft an der Jubiläumsfeier des Prof. M. Hruševśkyj. — Bericht über den Stand der Bibliothek. — Bericht über den Stand des Museums. — Gesellschaften und Institutionen, die dem Tauschverkehr der Publikationen beigetreten sind. — Neue Publikationen der Gesellschaft.
